

Passages uit de Kitáb-i-Íqán (Boek van Zekerheid) in Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh *

Íqán ¶ Bloemlezing XIII

3. Ga het verleden na. Hoevelen, hoog en laag, hebben te allen tijde vol verlangen gewacht op de komst van de Manifestaties van God in de geheiligde personen van Zijn Uitverkorenen. Hoe dikwijls hebben zij Zijn komst verwacht, hoe veelvuldig hebben zij gebeden dat de koelte van goddelijke barmhartigheid mocht waaien, en de beloofde Schoonheid van achter de sluier van verborgenheid tevoorschijn mocht komen en kenbaar worden gemaakt aan de gehele wereld. En telkens wanneer de poorten van genade opengingen, de wolken van goddelijke barmhartigheid op de mensheid neerregenden en het licht van de Ongeziene boven de horizon van hemelse macht scheen, verloochenden zij Hem allen en wendden zich af van Zijn aangezicht - het aangezicht van God Zelf....
14. Overweeg, wat de beweegreden voor zulke daden kon zijn geweest! Wat kon zo'n gedrag jegens de Openbaarders van de schoonheid van de Alglorierijke hebben aangespoord? Alles wat in voorbije tijden de oorzaak is geweest van de verloochening en tegenstand van de mensen, heeft nu geleid tot de verdorvenheid van de mensen van deze tijd. Vol te houden dat het getuigenis van de Voorzienigheid onvolledig was, en dat dit daarom de oorzaak van de verloochening der mensen is geweest, is slechts openlijke godslastering. Hoe ver zij het van de genade van de Almiddadige en van Zijn liefdevolle voorzienigheid en tedere barmhartigheid om uit alle mensen één ziel te bestemmen voor de leiding van Zijn schepselen, en enerzijds Hem de volle maat van Zijn goddelijke getuigenis te onthouden, en anderzijds Zijn volk een zware vergelding op te leggen, omdat zij zich hebben afgekeerd van Zijn Uitverkorene! Neen, de veelvuldige milddadigheid van de Heer aller schepselen heeft te allen tijde, door de Manifestaties van Zijn goddelijk Wezen, de aarde en allen die daarop wonen, omvat. Geen moment is aan de mensheid Zijn genade onthouden, noch heeft de stroom van Zijn goedertierenheid opgehouden over hen neer te dalen. Bijgevolg kan zo'n gedrag alleen worden toegeschreven aan de kleingeestigheid van die zielen die de vallei van aanmatiging en hoogmoed bewandelen, verdoold zijn in de wildernissen van verafzijn, de wegen van hun nutteloze verbeelding gaan en de voorschriften van hun godsdienstleiders opvolgen. Het is hun voornamelijk te doen om louter tegenstand; hun enige wens is de waarheid niet te willen kennen. Voor iedere scherpziende opmerker is het vanzelfsprekend en duidelijk dat, indien deze mensen ten tijde van de Manifestaties

* Bewerkte versie van Hooper Dunbar's *Companion to the Study of the Kitáb-i-Íqán* (George Ronald, 1998), blz. 30-50, online op https://bahai-library.com/bahauallah_passages_iqan_bloemlezing

van de Zon van Waarheid hun ogen, oren en hart hadden geheiligd van al wat zij hadden gezien, gehoord en gevoeld, zij beslist niet verstoken zouden zijn geweest van het aanschouwen van de schoonheid van God, noch ver zijn afgedwaald van de verblijven van heerlijkheid. Maar, na de getuigenis van God te hebben gewogen naar de maatstaf van hun eigen kennis, verkregen uit de leringen van hun godsdienstleiders, en deze in strijd met hun beperkt begrip te hebben bevonden, stonden zij op om dergelijke onbetamelijke handelingen te plegen....

12. Overdenk Mozes. Gewapend met de staf van hemelse heerschappij, getooid met de blanke hand van goddelijke kennis, en komend uit de Paran van Gods liefde, hanteerde Hij de slang van macht en eeuwigdurende majesteit en bescheen de wereld vanuit de Sinaï van licht. Hij riep alle volkeren en geslachten der aarde op tot het Koninkrijk van eeuwigheid en noodde hen deel te hebben aan de vrucht van de boom van waar geloof. U bent voorzeker op de hoogte van de heftige tegenstand van Farao en zijn volk, en van de stenen van nutteloze verbeelding die de handen der ongelovigen naar die gezegende Boom wierpen. Zozeer, dat Farao en zijn volk tenslotte alles in het werk stelden om met de wateren van bedrog en verloochening het vuur van die heilige Boom te blussen, met voorbijzien van het feit, dat geen aards water de vlam van goddelijke wijsheid kan blussen noch sterfelijke rukwinden de lamp van eeuwige heerschappij kunnen doven. Neen, veeleer kan zulk water de vlam nog feller doen branden en de rukwinden het behoud van de lamp slechts veilig stellen, indien gij zoudt waarnemen met het oog des onderscheids en wandelen op de weg van Gods heilige wil en welbehagen....

17. En toen de dagen van Mozes ten einde waren en het licht van Jezus, schijnend vanuit de dageraad van de Geest, de wereld omvatte, stonden alle volken van Israël tegen Hem op. Zij riepen luid dat Hij, Wiens komst de Bijbel voorspeld had, beslist de wetten van Mozes moest verkondigen en vervullen, terwijl deze jeugdige Nazarener die aanspraak maakte op de rang van de goddelijke Messias, de wet van de echtscheiding en de wet van de Sabbathdag - de gewichtigste van alle wetten van Mozes - had opgeheven. Hoe stond het bovendien met de tekenen van de Manifestatie die nog komen zal? Dit volk van Israël verwacht zelfs tot op de huidige dag nog de Manifestatie die de Bijbel heeft voorspeld. Hoevele Manifestaties van Heiligheid, hoevele Openbaarders van het eeuwige licht zijn er sedert de tijd van Mozes verschenen en toch verwacht Israël, gewikkeld in de dichtste sluiers van duivelse fantasie en bedrieglijke inbeeldingen, nog steeds dat de afgod van eigen maaksel zal verschijnen met door hemzelf bedachte wondertekenen! Daarom heeft God hen hard aangepakt voor hun zonden, de geest van geloof in hen gedooft en hen gefolterd met de vlammen van het diepste vuur. En dit om geen andere reden, dan dat Israël weigerde de betekenis te beseffen van de woorden die in de Bijbel zijn onthuld aangaande de tekenen van de komende Openbaring. Daar het nimmer de werkelijke betekenis daarvan begreep en oppervlakkig gezien zulke gebeurtenissen nooit plaats vonden, bleef het ervan verstoken de schoonheid van Jezus te herkennen en het aangezicht Gods te aanschouwen. En nog wachten zij op Zijn komst! Sinds onheuglijke tijden en zelfs tot op deze dag, hebben alle geslachten en volken der aarde zich vastgeklampt aan zulke fantastische en onbetamelijke gedachten

en zich zodoende beroofd van de heldere wateren, die stromen uit de bronnen van zuiverheid en heiligheid....

19. Voor hen die begiftigd zijn met begrip is het overduidelijk dat, toen het vuur van Jezus de sluiers van joodse bekrompenheid verteerde en Zijn gezag duidelijk werd en ten dele in werking trad, Hij, de Onthuller van de ongeziene Schoonheid, op een dag Zijn discipelen toesprekend, zinspeelde op Zijn heengaan en daardoor in hun hart het vuur van groot verlies deed ontvlammen. "Ik ga heen en kom tot u". En op een andere plaats zei Hij: "Ik ga heen en een ander zal komen Die u alles zal vertellen wat Ik u niet heb verteld en alles waar maken wat Ik heb gezegd". Zoudt gij met goddelijk inzicht over de Manifestaties van de Eenheid van God nadenken, dan hebben beide uitspraken slechts één betekenis.

20. Ieder scherpzinnig opmerker zal erkennen dat in de Beschikking van de Qur'ân, zowel het Boek als de Zaak van Jezus werden bevestigd. Wat betreft de namen, verklaarde Muhammad zelf: "Ik ben Jezus". Hij erkende de waarheid van de tekenen, profetieën en woorden van Jezus en getuigde dat zij alle van God waren. In dit opzicht verschilden noch de persoon van Jezus noch Zijn woorden van die van Muhammad en Zijn heilig Boek, aangezien beiden de Zaak Gods voorstonden, Zijn lof verkondigden en Zijn geboden openbaarden. Zo verklaarde Jezus Zelf: "Ik ga heen en kom tot u". Neem bijvoorbeeld de zon. Als zij vandaag zegt: "Ik ben de zon van gisteren", dan zou zij de waarheid spreken. En zou zij, denkend aan het tijdverloop, er aanspraak op maken een andere zon te zijn, dan zou zij ook de waarheid spreken. Indien eveneens gezegd zou worden dat alle dagen gelijk zijn, is ook dit volkomen juist. En wanneer ten opzichte van hun bijzondere namen en bestemmingen gezegd wordt dat zij verschillen, is ook dat waar. Want ofschoon zij gelijk zijn, kent men toch aan iedere dag een aparte bestemming, een specifiek kenmerk, een eigen karakter toe. Stel dienovereenkomstig het onderscheid, de verscheidenheid en de eenheid voor, die eigen zijn aan de verschillende Manifestaties van heiligheid, opdat gij de zinspelingen zult begrijpen die de Schepper van alle namen en hoedanigheden heeft gemaakt op de mysteries van verscheidenheid en eenheid, en gij dan het antwoord zult vinden op uw vraag waarom die immerdurende Schoonheid Zich op verschillende tijden met verschillende namen en titels heeft genoemd....

147-8. Toen de Ongeziene, de Eeuwige, de goddelijke Kern, de Dagster van Muhammad deed opgaan boven de horizon van kennis, was één der tegenwerpingen die de joodse godgeleerden tegen Hem inbrachten, dat er na Mozes geen Profeet door God gezonden zou worden. Voorwaar, er is in de Geschriften melding gemaakt van een Ziel Die geopenbaard moest worden, en het Geloof en de belangen van het volk van Mozes zal bevorderen, zodat de Wet van de mozaïsche Beschikking de gehele aarde kan omvatten. Zo heeft de Koning van eeuwige glorie in Zijn Boek verwezen naar de woorden, geuit door hen die zwerven in de vallei van afzondering en dwaling: "De Hand van God is geketend", zeggen de Joden. "Hun eigen handen zullen gekluisterd worden! En om wat zij hebben gezegd, zijn zij vervloekt. Ja, zelfs Zijn beide handen zijn uitgestrekt!" "De hand van God is boven hun handen!" Hoewel de uitleggers van

de Qur'án op verschillende manieren de omstandigheden hebben verteld waaronder dit vers werd geopenbaard, zoudt gij toch moeten trachten de bedoeling ervan te begrijpen. Hij zei: Hoe onwaar is dat wat de Joden zich hebben ingebeeld! Hoe kan de hand van Hem Die in waarheid de Koning is, Die maakte dat het aangezicht van Mozes kenbaar werd gemaakt, en Hem het gewaad van Profeet schonk - hoe kan de hand van zo Eén vastgeketend zijn? Hoe kan men denken, dat Hij niet bij machte zou zijn om na Mozes nog een Boodschapper te doen opstaan? Let op de ongerijmdheid van hun gezegde; hoe ver is dit afgedwaald van het pad van kennis en begrip! Zie, hoe ook in deze tijd al deze mensen zich hebben beziggehouden met dergelijke dwaze ongerijmdheden. Meer dan duizend jaar hebben zij dit vers opgezegd en zonder het te weten de Joden beschuldigd, er zich in het geheel niet van bewust zijnde dat zij zelf, zowel heimelijk als openlijk de gevoelens en het geloof van het Joodse volk vertolkten. Gij zijt u zeker bewust van hun ijdele bewering dat alle Openbaring beëindigd is, dat de poorten van goddelijke genade gesloten zijn, dat er uit de dageraden van eeuwige heiligheid geen zon meer zal opgaan, dat de Oceaan van eeuwigdurende milddadigheid voorgoed tot rust is gekomen, en dat uit het Heiligdom van aloude glorie de Boodschappers van God niet meer worden geopenbaard. Zo gering is het inzicht van deze kleinzielige, verachtelijke mensen. Deze mensen hebben zich verbeeld dat de stroom van Gods alomvattende genade en overvloedige barmhartigheid, waarvan geen verstand zich kan indenken dat deze zal ophouden, tot stilstand is gebracht. Van alle kanten zijn zij opgestaan, hebben zich met dwingelandij omgord en de uiterste pogingen in het werk gesteld om met de bittere wateren hunner ijdele verbeelding de vlam van Gods brandende Braamstruik te blussen, vergetend dat de ballon van kracht, binnen zijn eigen machtige bolwerk, de Lamp van God zal beschermen....

114. Zie, hoe de soevereiniteit van Muhammad, de Boodschapper van God, nu duidelijk zichtbaar is onder de mensen. U bent er zich wel van bewust wat Zijn Geloof is overkomen in de eerste dagen van Zijn Beschikking. Wat een bitter lijden deed de hand van de ongelovige en de dwalende, de godgeleerden van die tijd en hun bondgenoten, deze geestelijke Kern, dit allerzuiverste en heiligste Wezen ondergaan! Hoe overvloedig de doornen en stekels die zij op Zijn pad hebben gestrooid! Het is duidelijk dat dit armzalige geslacht in zijn goddeloze en duivelse verbeelding iedere krenking van dit onsterfelijke Wezen beschouwde als een middel tot het verkrijgen van een blijvende gelukzaligheid; aangezien de erkende godgeleerden van die tijd, zoals 'Abdu'lláh-i-Ubayy, Abú'Ámir, de hermiet, Ka'b-Ibn-i-Ashraf en Nadr-Íbn-i-Háarith, Hem allen behandelden als een bedrieger en verklaarden dat Hij een krankzinnige en lasteraar was. Zulke pijnlijke beschuldigingen brachten zij tegen Hem in dat, bij het opsommen ervan, God niet toelaat de inkt te doen vloeien, Onze pen te bewegen en de bladzijde verbiedt ze te bevatten. Deze boosaardige beschuldigingen spoorden het volk aan om op te staan en Hem te kwellen. En hoe wreed is die kwelling, als de godgeleerden van die tijd de voornaamste aanstichters zijn, als zij Hem bij hun volgelingen aanklagen, Hem uit hun midden verjagen en verklaren dat Hij een ongelovige is! Is deze Dienaar niet hetzelfde overkomen en zijn allen daar geen getuige

van geweest?

115. Om deze reden riep Muhammad uit: "Geen Profeet van God is zoveel kwaad aangedaan als Mij is aangedaan". En in de Qur'án zijn alle lasteringen en verwijten opgetekend die tegen Hem werden geuit, evenals alle smarten die Hij heeft geleden. Raadpleeg ze, opdat gij wellicht moogt worden ingelicht omtrent hetgeen Zijn Openbaring is overkomen. Zo smartelijk was Zijn lot dat allen een tijdlang ophielden omgang te hebben met Hem en Zijn metgezellen. Al wie zich met Hem verbond werd het slachtoffer van de meedogenloze wreedheid van Zijn vijanden....
117. Ga na hoe heel anders het heden ten dage is! Zie hoe talrijk de heersers zijn die de knie buigen voor Zijn naam! Hoe talrijk de staten en koninkrijken die de beschutting hebben gezocht van Zijn schaduw, die Zijn Geloof aanhangen en zich daarop beroemen! Van de kansel stijgen heden ten dage de woorden van lof op die, in uiterste nederigheid, Zijn gezegende naam verheerlijken; en vanaf de toppen der minaretten weergalmt de roep die de schare van Zijn volk oproept Hem te aanbidden. Zelfs die koningen der aarde, die geweigerd hebben Zijn Geloof te omhelzen en het kleed van ongelooft af te leggen, bekennen en erkennen niettemin de grootheid en overweldigende majesteit van die Dagster van goedertierenheid. Zo groot is Zijn aardse soevereiniteit, waarvan gij de bewijzen aan alle kanten waarneemt. Deze soevereiniteit moet worden geopenbaard en bevestigd, of tijdens het leven van iedere Manifestatie van God of na Zijn hemelvaart naar Zijn ware woning in de rijken in den hoge
81. Het is duidelijk dat de veranderingen, in iedere Beschikking teweeggebracht, de donkere wolken vormen die hangen tussen het oog van menselijk begrip en het goddelijk Licht dat schijnt vanuit de dageraad van de goddelijke Essentie. Bedenk, hoe de mensen generaties lang blindelings hun vaders hebben nagebootst, en zijn opgevoed volgens de gebruiken en gewoonten als zijn vastgelegd door de voorschriften van hun Geloof. Zouden deze mensen bijgevolg plotseling ontdekken dat een Man, die in hun midden leefde en, wat betreft iedere menselijke beperking, hun gelijke was, zich verhief om ieder, door hun Geloof opgelegd, beginsel af te schaffen - beginselen waarmee zij eeuwenlang zijn getraind, en iedere tegenstander en ontkenner ervan zijn gaan beschouwen als ongelovig, zedeloos en zondig - dan zouden zij zeker verblind zijn en verhinderd Zijn waarheid te erkennen. Zulke dingen zijn als "wolken," die de ogen versluieren van hen, wier innerlijk wezen niet de Salsabil van onthechting heeft geproefd noch heeft gedronken uit de Kawthar van de kennis van God. Wanneer zulke mensen met deze gebeurtenissen bekend worden gemaakt, worden zij zo verblind, dat zij, zonder de minste bedenking, de Manifestatie van God voor een ongelovige verklaren en Hem ter dood veroordelen. U moet ervan hebben gehoord dat zulke dingen door alle tijden heen plaats vonden en u neemt ze nu in deze dagen waar.
82. Het betaamt ons derhalve om ons uiterste best te doen, opdat, met Gods onzichtbare bijstand, deze donkere sluiers, deze wolken van uit de Hemel gezonden beproevingen, ons niet beletten de schoonheid van Zijn stralend Aanschijn te aanschouwen en dat wij Hem alleen door Zijn eigen Zelf mogen herkennen.

104. Voor ieder scherpziend en verlicht hart is het duidelijk dat God, de onkenbare Essentie, het goddelijk Wezen, onmetelijk verheven is boven iedere menselijke eigenschap, zoals lichamelijk bestaan, stijgen en neerdalen, vooruitgang en teruggang. Verre zij het van Zijn heerlijkheid dat de menselijke tong Zijn lof naar behoren kan verkondigen of het mensenhart Zijn onpeilbaar mysterie bevatten. Hij is en was altijd verborgen in de aloude eeuwigheid van Zijn wezen en zal eeuwigdurend in Zijn Werkelijkheid verborgen blijven voor het menselijk oog. "Geen blik ontwaart Hem, doch Hij ontwaart alles. Hij is de Onnaspeurlijke, de Aldoorziende." ...
106. Daar de deur tot de kennis van de Aloude der Dagen aldus voor alle wezens is gesloten, deed de Bron van oneindige genade, overeenkomstig Zijn gezegde: "Zijn genade gaat alle dingen te boven; Mijn genade heeft hen alle omvat", deze stralende Juwelen van Heiligheid uit het rijk van de geest verschijnen in de edele vorm van de menselijke tempel en zich aan alle mensen openbaren, opdat zij aan de wereld de geheimen van het onveranderlijke Wezen kunnen meedelen en vertellen van de subtiliteiten van Zijn onvergankelijke Essentie.
- Deze geheiligde Spiegels, deze Dageraden van aloude glorie, zijn allen de Belichaming op aarde van Hem Die de centrale Lichtbol is van het heelal, Zijn Essentie en uiteindelijke Doel. Uit Hem komt hun kennis en kracht; uit Hem spruit hun soevereiniteit voort. De schoonheid van hun aangezicht is slechts een weerspiegeling van Zijn beeld en hun openbaring een teken van Zijn onsterfelijke glorie. Zij zijn de Schatkamers van goddelijke kennis en de Bewaarplaatsen van hemelse wijsheid. Door hen wordt een genade overgebracht die oneindig is en door hen wordt het licht dat nimmer kan verflauwen geopenbaard.... Deze Tabernakels van heiligheid, deze eerste Spiegels die het licht van onvergankelijke glorie weerkaatsen, zijn slechts uitdrukkingen van Hem Die de Onzichtbare der Onzichtbaren is. Door de openbaring van deze juwelen van goddelijke deugd zijn alle namen en attributen van God, zoals kennis en macht, soevereiniteit en heerschappij, barmhartigheid en wijsheid, glorie, milddadigheid en genade kenbaar gemaakt.
109. Deze attributen van God zijn niet en werden nooit aan bepaalde Profeten in het bijzonder verleend en aan andere onthouden. Neen, alle Profeten van God, Zijn welbegunstigden, Zijn heilige en uitverkoren Boodschappers, zijn, zonder uitzondering, de dragers van Zijn namen en de belichamingen van Zijn attributen. Zij verschillen alleen in de intensiteit van hun openbaring en de meer of minder sterke kracht van hun licht. Zoals Hij heeft geopenbaard: "Sommigen van de Apostelen hebben Wij doen uitblinken boven de anderen."
110. Het is daarom zonneklaar, dat in de tabernakels van deze Profeten en Uitverkorenen van God het licht van Zijn oneindige namen en verheven attributen weerkaatst, zelfs al is het mogelijk dat het licht van sommige van deze attributen al dan niet vanuit deze heldere Tempels uiterlijk zichtbaar was voor het menselijk oog. Dat een zeker attribuut

van God niet uiterlijk aan het licht kwam door deze Kernen van Onthechting sluit niet in dat Zij die de Dageraden van Gods attributen zijn en de Schatkamers van Zijn heilige namen, dit niet werkelijk bezaten. Daarom zijn deze verlichte Zielen, deze verheven Wezens, ieder voor zich begiftigd met alle attributen van God, zoals soevereiniteit, heerschappij en dergelijke, zelfs al zijn zij, uiterlijk gezien, verstoken van alle aardse majesteit....

Íqán ¶ Bloemlezing XXII

161. De Draggers van het vertrouwen Gods worden aan de volkeren der aarde bekendgemaakt als de Exponenten van een nieuwe Zaak en de Onthullers van een nieuwe Boodschap. Aangezien deze Vogels van de hemelse Troon allen zijn neergezonden uit de hemel van Gods Wil, en aangezien zij allen opstaan om Zijn onweerstaanbaar Geloof te verkondigen, daarom zijn zij allen te beschouwen als één ziel en één en dezelfde persoon. Want zij drinken allen uit de ene Beker van Gods liefde en allen hebben deel aan de vruchten van dezelfde Boom van Eenheid.

Ieder van deze Manifestaties van God heeft een tweevoudige rang. De ene is de rang van louter vergeestelijking en wezenlijke eenheid. In dit opzicht wijkt gij niet af van de waarheid, indien gij hen allen bij één naam noemt en aan hen allen dezelfde attributen toeschrijft. Zoals Hij heeft geopenbaard: "Niet maken Wij onderscheid tussen één van Zijn Boodschappers!" Want zij allen roepen de volkeren der aarde op tot erkenning van de Eenheid van God en zij kondigen hun de Kawthar aan van oneindige genade en milddadigheid. Zij zijn allen bekleed met het gewaad van Profeet en geerd met de mantel van heerlijkheid. Zo heeft Muhammad, de Punt van de Qur'án, geopenbaard: "Ik ben alle Profeten". Eveneens zegt Hij: "Ik ben de eerste Adam, Noach, Mozes en Jezus". Soortgelijke verklaringen werden afgelegd door 'Alí. Uitspraken als deze, die de wezenlijke eenheid van deze Exponenten van Eenheid aanduiden, zijn ook voortgevloeid uit de kanalen van Gods onsterfelijke uiting en de Schatkamers der juwelen van goddelijke kennis, en zijn opgetekend in de Schriften. Deze Verschijningen zijn de ontvangers van het goddelijke Gebod en de dageraden van Zijn Openbaring. Deze Openbaring is verheven boven de sluiers van meervoudigheid en de begrenzingen van aantal. Zo zegt Hij: "Onze Zaak is één en dezelfde". Aangezien de Zaak één en dezelfde is, zijn de Exponenten hiervan vanzelfsprekend ook één en dezelfde. Zoals de Imams van het islamitische Geloof, die lampen van zekerheid, hebben gezegd: "Muhammad is onze eerste, Muhammad is onze laatste, Muhammad ons alles."

162. Het is u overduidelijk dat alle Profeten de Tempels zijn van Gods Zaak, verschenen in verschillende stoffelijke omhulsels. Indien gij met scherpziende blik wilt waarnemen, dan zult gij zien dat zij allen verblijven in dezelfde tabernakel, zich verheffen in dezelfde hemel, gezeten zijn op dezelfde troon, dezelfde taal spreken en hetzelfde Geloof verkondigen. Van dien aard is de eenheid van deze Essenties van

bestaan, deze Hemellichten van oneindige en onmetelijke luister. Zou daarom één van de Manifestaties van heiligheid verkondigen: "Ik ben de weerkeer van alle Profeten", dan spreekt hij waarlijk de waarheid. Evenzo is in iedere volgende Openbaring de terugkeer van de voorafgaande Openbaring een feit. Deze waarheid staat vast....

191. De andere rang is de rang van het onderscheid en behoort tot de wereld van de schepping en haar beperkingen. In dit opzicht bezit iedere Manifestatie van God een onderscheiden persoonlijkheid, heeft een duidelijk voorgeschreven opdracht, een voorbeschikte Openbaring en speciaal afgebakende beperkingen. Een ieder van hen wordt onder een andere naam gekend, wordt gekenmerkt door een speciale hoedanigheid, vervult een bepaalde Zending en is een eigen Openbaring toevertrouwd. Evenals Hij zegt: "Van de Apostelen hebben wij enkelen boven de anderen doen uitmunten. Met enkelen sprak God, enkelen verhief Hij tot een hoge rang en Jezus, zoon van Maria, schonken Wij duidelijke tekenen en Wij sterkten Hem met de Heilige Geest."
192. Door dit verschil in rang en zending komt het, dat de woorden en uitspraken die voortvloeien uit deze Bronnen van goddelijke kennis, schijnbaar uiteenlopen en verschillen. Anderzijds zijn in de ogen van hen die zijn ingewijd in de mysteries van goddelijke wijsheid, al hun uitingen in werkelijkheid slechts de uitdrukking van één Waarheid. Daar de meeste mensen deze rangen, waarnaar Wij hebben verwezen, niet naar waarde hebben geschat, voelen zij zich verward en ontmoedigd door de uiteenlopende uitspraken die zijn verkondigd door de Manifestaties, uitspraken die in wezen dezelfde betekenis hebben.
193. Het is altijd duidelijk geweest dat al deze afwijkende uitingen toe te schrijven zijn aan verschil in rang. Zo zijn, gezien uit het standpunt van hun eenheid en verheven onthechting, de attributen Godheid, Goddelijkheid, Allerhoogste Eenheid en Innerlijke Essentie, toepasselijk geweest en nog van toepassing op deze Essenties van het zijn, aangezien zij allen verblijven op de troon van de goddelijke Openbaring en zijn gevestigd op de zetel van goddelijke Verborgenheid. Door hun verschijning wordt de Openbaring van God kenbaar gemaakt, en door hun aanschijn wordt de Schoonheid van God geopenbaard. Aldus heeft men de woorden van God Zelf door deze Manifestaties van het goddelijke Wezen horen uiten.
194. Bezien in het licht van hun tweede rang - de rang van het onderscheid, verscheidenheid, aardse beperkingen en maatstaven - manifesteren zij volkomen dienstbaarheid, uiterste armoede en volledige zelfuitwissing. Zoals Hij zegt: "Ik ben de dienaar van God. Ik ben slechts een mens zoals gij."...
196. Zou één der alomvattende Manifestaties van God verklaren: "Ik ben God", dan spreekt Hij voorwaar de waarheid, en dit leidt geen twijfel. Want het is herhaaldelijk aangetoond dat door hun Openbaring, hun attributen en namen, de Openbaring van God, Zijn naam en Zijn attributen kenbaar worden gemaakt aan de wereld. Zo heeft Hij geopenbaard: "Die pijlen waren van God, niet de Uwe". En ook zegt Hij: "Waarlijk, zij die U trouw zweren, zweren werkelijk trouw aan God". En zou één hunner verklaren: "Ik ben de Boodschapper van God", dan spreekt Hij eveneens de waarheid, de

ontwifelbare waarheid. Evenals Hij zegt: "Muhammad is niet de vader van één uwer, doch Hij is de Boodschapper van God". In dit licht bezien zijn zij allen slechts Boodschappers van die volmaakte Koning, de onveranderlijke Essentie. En zouden zij allen verkondigen: "Ik ben het Zegel der Profeten", dan spreken zij slechts de waarheid, zonder een zweem van twijfel. Want zij allen zijn slechts één persoon, één ziel, één geest, één wezen, één openbaring. Zij zijn allen de manifestaties van het "Begin" en het "Einde", de "Eerste" en de "Laatste", de "Kenbare" en de "Verborgene" - dit alles behoort tot Hem Die de innerlijke Geest der Geesten is en de eeuwige Essentie der Essenties. En zouden zij zeggen: "Wij zijn de dienaren Gods", dan is dit eveneens een duidelijk en onbetwistbaar feit. Want zij zijn geopenbaard in de uiterste staat van dienstbaarheid, een dienstbaarheid zoals geen mens ooit kan bereiken. Zo hielden deze Essenties van bestaan, in ogenblikken dat zij diep ondergedompeld waren in de oceanen van aloude en eeuwige heiligheid of wanneer zij omhoog wickten naar de meest verheven toppen van goddelijke verborgenheden, staande dat hun uitspraken de goddelijke Stem, de Roepstem van God Zelf waren.

Zou het oog des onderscheids worden geopend, dan zou het erkennen dat zij juist in deze staat zichzelf beschouwden als volkomen in de schaduw gesteld en niet-bestaand tegenover Hem Die de Aldoordringende, de Onvergankelijke is. Mij dunkt dat zij zichzelf beschouwden als volkomen niets en hun vermelding in die Hof achtten als een daad van heiligschennis. Want het minste gefluister van het ik is in zulk een Hof een teken van aanmatiging en onafhankelijk bestaan. In de ogen van hen die deze Hof bereikt hebben is zo'n ingeving alleen al een ernstige overtreding. Hoeveel ernstiger zou het zijn, indien er in die Tegenwoordigheid van iets anders gewag zou worden gemaakt, indien iemands hart, tong, verstand of ziel zich zou bezighouden met iets anders dan de Welbeminde, indien zijn ogen een ander aangezicht zouden aanschouwen dan Zijn Schoonheid, of indien zijn oor zou luisteren naar enig andere melodie dan Zijn Stem en zijn voeten een andere weg dan Zijn weg zouden betreden....

198.

Krachtens deze rang hebben zij voor zichzelf er aanspraak op gemaakt de Stem der Godheid te zijn en wat daarmee overeenkomt, terwijl zij krachtens hun rang van Boodschappers zich tot de Boodschappers van God hebben verklaard. Bij iedere gelegenheid hebben zij een uitspraak gedaan die in overeenstemming was met de vereisten van de aangelegenheid en al deze uitspraken komen uit Henzelf voort, uitspraken die alle gebieden bestrijken van het rijk van goddelijke Openbaring tot het rijk der schepping en van het domein van goddelijkheid tot zelfs het domein van het aardse bestaan. Zo komt het dat wat zij ook zeggen, of het nu betrekking heeft op het rijk van goddelijkheid, heerschappij, van de Profeten en Boodschappers, Behoeders, Apostelen of Dienaren, alles zonder een zweem van twijfel waar is. Daarom moeten deze gezegden welke Wij ter ondersteuning van Onze bewijsvoering hebben aangehaald aandachtig worden overwogen, opdat de uiteenlopende uitspraken van de Manifestaties van de Ongeziene en de Dageraden van heiligheid niet langer de ziel verontrusten en het verstand in verwarring brengen.

Íqán ¶ Bloemlezing XC

107. Ja, al wat is in de hemelen en op aarde, is een direct getuigenis van de openbaring der attributen en namen van God, aangezien in ieder atoom, als in een heiligdom, de tekenen worden bewaard die welsprekend getuigen van de openbaring van dat grootste Licht. Mij dunkt dat zonder de kracht van die openbaring geen wezen ooit zou kunnen bestaan. Hoe glansrijk zijn de lichten van kennis die in een atoom schitteren en hoe uitgestrekt de oceanen van wijsheid die in een druppel golven! Tot de hoogste graad is dit waar voor de mens die te midden van al het geschapene bekleed is met het gewaad van zulke gaven en is uitgekozen voor de glorie van zulk een onderscheiding. Want in hem zijn alle attributen en namen van God latent geopenbaard in een mate die geen ander geschapen wezen heeft overtroffen. Al deze namen en attributen zijn op hem toepasselijk. Zoals Hij heeft gezegd: "De mens is Mijn mysterie en Ik ben zijn Mysterie". Veelvuldig zijn de op dit meest subtiele en verheven onderwerp betrekking hebbende verzen, die in alle hemelse Boeken en heilige Schriften bij herhaling zijn geopenbaard. Evenals Hij geopenbaard heeft: "Wij zullen hun voorzeker Onze tekenen tonen in de wereld en in henzelf". Nogmaals zegt Hij: "En ook in uzelf: Zult gij dan de tekenen Gods niet zien?" En wederom openbaart Hij: "En weest niet als zij die God vergeten hebben, zodat Hij hen zichzelf doet vergeten". In dit verband heeft Hij Die de eeuwige Koning is - mogen de zielen van allen die binnen de mystieke Tabernakel verblijven een offer aan Hem zijn - gesproken: "Hij die zichzelf kent, kent God."
109. ... Uit hetgeen gezegd is wordt duidelijk dat alle dingen, in hun innerlijkste realiteit, in zich getuigenis afleggen van de openbaring van de namen en attributen van God. Alles vertoont naar eigen vermogen de kennis van God en geeft er uitdrukking aan. Zo machtig en universeel is deze openbaring dat zij alle dingen, zichtbaar en onzichtbaar, omvat. Aldus heeft Hij geopenbaard: "Heeft iets anders buiten U een openbaringskracht die Gij niet bezit, zodat het U kenbaar kon hebben gemaakt? Blind is het oog dat U niet waarneemt." Eveneens heeft de eeuwige Koning gesproken: "Niets heb Ik waargenomen of Ik zag God er in, God er voor en God er na." Ook staat in de overlevering van Kumayl geschreven: "Zie, een licht heeft geschinen vanuit de Morgenstond van eeuwigheid, en kijk, zijn golven hebben de innerlijke werkelijkheid van alle mensen doordrongen." De mens, het edelste en meest volmaakte van al het geschapene, overtreft hen allen in de kracht van deze openbaring en hij is een meer volledige uitdrukking van de glorie ervan. En van alle mensen zijn de Manifestaties van de Zon der Waarheid het meest volmaakt, het meest onderscheiden en het meest uitmuntend. Wat meer is, al het andere buiten deze Manifestaties leeft door de werking van hun Wil en beweegt en bestaat door de uitstorting van hun genade.

246. Onder de bewijzen die de waarheid van deze Openbaring aantonen is deze: dat in ieder tijdperk en iedere Beschikking, telkens wanneer de onzichtbare Essentie werd geopenbaard in de personen van Zijn Manifestatie, bepaalde mensen, onbekend en vrij van alle wereldse verwickelingen, verlichting zochten bij de Zon der Profeten en de Maan van goddelijke leiding, en de goddelijke Tegenwoordigheid bereikten. Om deze reden werden deze mensen beschimpt en bespot door de godgeleerden van die tijd en door de rijkaards. Evenals Hij heeft geopenbaard betreffende hen die dwaalden: "Toen zeiden de aanzienlijken van Zijn volk, die niet geloofden: 'Wij zien in U slechts een mens als wijzelf; en wij zien niemand U volgen behalve de verachtelijksten met een onbezonnen oordeel, en ook zien wij U in niets uitmunten boven ons; ja, wij beschouwen U als leugenaar.'" Zij vitten op die heilige Manifestaties en protesteerden: "Niemand heeft u gevolgd behalve de verachtelijken onder ons, diegenen die geen aandacht waard zijn." Hun doel was aan te tonen dat niemand onder de geleerden, de rijken en de beroemden in hen geloofde. Door deze en soortgelijke bewijzen trachtten zij het bedrog aan te tonen van Hem die niets dan de waarheid spreekt.
247. Gedurende deze meest luisterrijke Beschikking, deze meest machtige Soevereiniteit, hebben evenwel een aantal verlichte godgeleerden, mannen van grote geleerdheid en geleerden met een rijp verstand, Zijn Hof bereikt, uit de beker van Zijn goddelijke Tegenwoordigheid gedronken en zijn met de eer van Zijn grootste gunst bekleed. Zij hebben terwille van de Geliefde de wereld en al wat daarin is, verzaakt....
249. Zij allen werden door het licht van die Zon van goddelijke Openbaring geleid, en bekenden en erkenden Zijn waarheid. Zo groot was hun geloof dat de meesten van hen hun bezit en verwanten opgaven en trouw bleven aan het welbehagen van de Alglorierijke. Zij offerden hun leven voor hun Welbeminde en deden afstand van alles in Zijn Pad. Hun borst werd tot mikpunt voor de pijlen van de vijand en hun hoofden prijkten op de speren der ongelovigen. Geen stuk grond bleef er over dat niet werd gedrenkt met het bloed van deze belichamingen van onthechting en geen zwaard dat niet hun nek kneusde. Hun daden alleen al getuigen van de waarheid van hun woorden. Is voor de mensen van deze tijd niet het getuigenis voldoende van deze heilige zielen die zo glorieus zijn opgestaan om hun leven te offeren voor hun Geliefde, zodat de hele wereld zich verbaasde over de wijze van hun opoffering? Getuigt dit niet voldoende tegen de trouweloosheid van hen die voor een kleinigheid hun geloof verraadden en die onsterfelijkheid hebben verkwanseld voor dat wat vergaat; die de Kawthar van de Goddelijke Tegenwoordigheid opgaven voor zilte bronnen en wier enig doel in het leven is zich het eigendom van anderen wederrechtelijk toe te eigenen? Evenals gij er getuige van zijt hoe zij allen zich hebben beziggehouden met de ijdelheden der wereld, en ver zijn afgedwaald van Hem Die de Heer, de Allerhoogste

is.

250. Wees eerlijk: Is het getuigenis aannemelijk en de aandacht waard van ken wier daden overeenstemmen met hun woorden en wier uiterlijk gedrag in overeenstemming is met hun innerlijk leven? Het verstand raakt verbijsterd door hun daden en de ziel verwondert zich over hun geestkracht en lichamelijk uithoudingsvermogen. Of is het getuigenis aannemelijk van de trouwelozen, die niets dan de lucht van zelfzuchtige begeerte ademen en gevangen liggen in de kooi van hun ijdele verbeeldingen? Evenals de vleermuizen der duisternis lichten zij het hoofd alleen op van hun sponde om de vergankelijke dingen der wereld na te jagen en vinden zij 's nachts alleen rust wanneer zij werken aan het bevorderen van hun lage levensdoel. Geheel opgaand in hun zelfzuchtige plannen, vergeten zij het goddelijke Gebod. Overdag spannen zij zich tot het uiterste in teneinde wereldse voordelen te behalen en 's nachts is hun enige bezigheid de bevrediging van hun zinnelijke begeerten. Aan de hand van welke wet of maatstaf zouden de mensen zich kunnen rechtvaardigen, als zij vasthouden aan de ontkenningen van dergelijke kleingeestige zielen en het geloof negeren van hen, die terwille van Gods welbehagen, afstand hebben gedaan van hun leven, hun bezit, hun roem en bekendheid, hun goede naam en eer? ...

251. Met welk een liefde en toewijding, uitbundige vreugde en heilige vervoering offerden zij hun leven op het pad van de Alglorierijke! Van de waarheid hiervan getuigen allen. En hoe kunnen zij niettemin deze Openbaring kleineren? Is men in enig tijdperk getuige geweest van zulke gewichtige voorvallen? Indien deze metgezellen geen ware strevers naar God waren geweest, wie anders zou er dan zo genoemd kunnen worden? Hebben deze metgezellen macht of roem gezocht? Hebben zij ooit naar rijkdommen verlangd? Hebben zij enige andere wens gekoesterd dan Gods welbehagen? Indien deze metgezellen met al hun verbazingwekkende getuigenissen en wondere werken onwaar zouden zijn, wie is er dan waardig om voor zichzelf aanspraak te maken op de waarheid? Ik zweer bij God! Hun daden zijn juist een voldoende getuigenis en een onbetwistbaar bewijs voor alle volkeren op aarde, zouden de mensen in hun hart de mysteries van goddelijke Openbaring overdenken. "En spoedig zullen zij die onrecht doen, weten welk lot hen wacht." ...

252. Denk eens na over deze volkomen oprechte martelaren van wier waarheidlievendheid de duidelijke tekst van het Boek getuigt en die allen, zoals gij gezien hebt, hun leven, hun bezit, hun vrouw, hun kinderen, hun alles hebben opgeofferd en naar de hoogste verblijven van het Paradijs zijn opgestegen. Is het eerlijk om het getuigenis van deze onthechte en verheven wezens van de waarheid van deze voortreffelijke en heerlijke Openbaring af te wijzen, en de aanklachten als aannemelijk te beschouwen welke tegen dit glansrijke licht zijn geuit door deze trouweloze mensen die voor goud hun geloof hebben verzaakt en terwille van leiderschap Hem hebben verloochend Die de Eerste Leider der gehele mensheid is? Dit, alhoewel hun karakter nu bekend is gemaakt aan alle mensen die hen erkend hebben als degenen die onder geen voorwaarde een tittel of jota van hun tijdelijk gezag willen opgeven terwille van Gods heilige Geloof, hoeveel te minder hun leven, bezit en dergelijke.

213. O, Mijn broeder! Wanneer een waar zoeker besluit zijn voet te zetten op de weg van onderzoek die leidt naar de kennis van de Aloude der Dagen, dan moet hij voor alles zijn hart dat de zetel is van de openbaring der diepste mysteriën Gods, zuiveren van het duistermakende stof van alle verworven kennis, en van de ingevingen der belichamingen van duivelse verbeelding. Hij moet zijn gemoed dat het heiligdom is van de blijvende liefde van de Geliefde van iedere smet ontdoen en zijn ziel heiligen van al hetgeen tot water en leem behoort, en van alle vage en kortstondige gehechtheden. Hij moet zijn hart zo louteren dat geen spoor van liefde of haat erin achterblijft, opdat deze liefde hem niet blindelings tot dwaling doet neigen of deze haat hem wegvoert van de waarheid. Evenals gij er in deze Dag getuige van zijt hoe de meeste mensen, als gevolg van zulk een liefde of haat, verstoken blijven van het onsterfelijke Gelaat, verafgedwaald zijn van de Belichamingen der goddelijke mysteriën, en zonder herder ronddolen in de wildernis van vergetelheid en dwaling.

Die zoeker moet te allen tijde zijn vertrouwen stellen in God, zich afkeren van de volkeren der aarde, zich losmaken van de stoffelijke wereld en Hem aanhangen die de Heer der Heren is. Hij moet nooit trachten zich boven een ander te verheffen, moet ieder spoor van trots en ijdelheid uitwissen van de tafel van zijn hart, geduld en berusting oefenen, zwijgen in acht nemen en zich onthouden van ijdel gepraat. Want de tong is een smeulend vuur en overdadig spreken een dodelijk gif. Het stoffelijke vuur verteert het lichaam, terwijl het vuur van de tong hart en ziel verslindt. De kracht van het eerste duurt slechts kort, terwijl de uitwerking van het laatste een eeuw duurt.

214. Die zoeker moet eveneens kwaadspreken als een ernstige dwaling beschouwen en zich hiervan afzijdig houden, aangezien kwaadspreken het licht van het hart en het leven van de ziel uitblust. Hij moet zich met weinig tevreden stellen en vrij zijn van alle buitensporige verlangens. Hij moet het gezelschap van hen die zich van de wereld afkeren op prijs stellen en het als een groot voorrecht beschouwen opschepperige en wereldse mensen te mijden. Bij het aanbreken van iedere dag moet hij zich in gebed tot God keren en met geheel zijn ziel volharden in het zoeken naar zijn Geliefde. Hij moet iedere eigenzinnige gedachte verteren met de vlam van de liefdevolle vermelding van Zijn naam en met de snelheid van het licht aan alles buiten Hem voorbijgaan. Hij moet de misdeelden te hulp komen en de hulpbehoevendenden nimmer zijn gunst onthouden. Hij moet goed zijn voor dieren, hoeveel te meer voor zijn medemens die met het vermogen van spraak is begiftigd. Hij moet niet aarzelen zijn leven te offeren voor zijn Geliefde, noch toestaan dat de kritiek der mensen hem van de Waarheid doet afkeren. Hij moet voor anderen niet wensen wat hij niet voor zichzelf wenst, noch beloven wat hij niet nakomt. Met zijn gehele hart moet de zoeker de omgang met boosdoeners vermijden en

bidden voor de vergeving van hun zonden. Hij moet de zondaar vergiffenis schenken en nimmer diens lage staat verachten, want niemand weet hoe hij zelf zal eindigen. Hoe vaak bereikt een zondaar in zijn stervensuur de kern van geloof en nam hij, volop drinkend van de onsterfelijke drank, zijn vlucht naar de Schare in den hoge. En hoe vaak is een godvruchtig gelovige in het uur van het opstijgen van zijn ziel dermate veranderd, dat hij in het diepste vuur viel!

Ons doel met het openbaren van deze overtuigende en gewichtige uitspraken is, de zoeker op het hart te drukken alles buiten God als vergankelijk te beschouwen en alles buiten Hem die het Voorwerp is van alle aanbidding, als volkomen nietswaardig.

215. Dit alles behoort tot de eigenschappen van de verhevenen en vormt het kenmerk van de geestelijk gezinden. Zij werden reeds vermeld in verband met de vereisten voor de reizigers die het Pad van Volstreckte Kennis bewandelen. Wanneer de onthechte en oprechte zoeker aan deze essentiële voorwaarden heeft voldaan, dan en slechts dan, kan hij een waar zoeker worden genoemd. Telkens als hij voldaan heeft aan de voorwaarden die vervat zijn in het vers: "Zij die zich beijveren om Onzentwille" zal hij de zegen genieten die hem wordt geschonken met de woorden: "Wij zullen hen zekerlijk in Onze wegen leiden."

216. Alleen wanneer de lamp van het zoeken, van vurig streven, van hunkerend verlangen, van hartstochtelijke toewijding, van brandende liefde, van extase en vervoering is ontstoken in het hart van de zoeker en de bries van Zijn goedertierenheid zijn ziel heeft beroerd, zal het duister van dwaling worden verdreven, zullen de nevelen van twijfel en argwaan optrekken, en zal het licht van kennis en zekerheid zijn wezen omhullen. Op dat uur zal de mystieke Heraut die de vreugdevolle tijding van de Geest brengt, luisterrijk als de ochtendstond, stralend te voorschijn komen uit de Stad Gods en, door het bazuingeschal van kennis, hart, ziel en geest uit de sluimer van onachtzaamheid doen ontwaken. Dan zullen de menigvuldige gunsten en de uitstorting van genade van de heilige en eeuwige Geest zo'n nieuw leven aan de zoeker schenken, dat hij zich begiftigd ziet met een nieuw oog, een nieuw oor, een nieuw hart en een nieuw verstand. Hij zal de duidelijke tekenen van het heelal overdenken en de verborgen mysteriën van de ziel doorgronden. Schouwende met het oog van God zal hij in ieder atoom een deur ontwaren die hem naar de plaatsen van volstreckte zekerheid voert. Hij zal in alle dingen de mysteriën van goddelijke openbaring en de bewijzen van een eeuwigdurende manifestatie ontdekken.

217. Ik zweer bij God! Zou hij die het pad van leiding betreedt en de hoogten van rechtschapenheid tracht te bestijgen, deze glorierijke en allerhoogste plaats bereiken, dan zal hij op een afstand van duizend mijlen de geur van God inademen en hij zal de prachtige morgenstond van goddelijke leiding zien rijzen boven de dageraad aller dingen. Ieder ding, hoe klein ook, zal voor hem een openbaring zijn die hem leidt naar zijn Geliefde, het Doel van zijn zoeken. Zo groot zal het doorzicht zijn van deze zoeker, dat hij waarheid van leugen zal onderscheiden evenals hij de zon onderscheidt van de schaduw. Indien in de verste hoeken van het oosten de zoete geuren van God op de wind worden aangedreven, dan zal hij voorzeker hun welriekendheid herkennen en

inademen, zelfs al zou hij in het uiterste westen wonen. Hij zal eveneens duidelijk al de tekenen Gods - Zijn wonderbaarlijke uitingen, Zijn grote werken en machtige daden - onderscheiden van de handelingen, woorden en wegen der mensen, evenals de juwelier die het kleinood onderkent van de steen, of de mens die de lente onderscheidt van de herfst en hitte van koude. Wanneer de menselijke ziel is gereinigd van alle wereldse en belemmerende gehechtheden, zal deze zeker de adem van de Geliefde over onmetelijke afstanden waarnemen en, door zijn geur geleid, de Stad van Zekerheid bereiken en binnengaan.

Daar binnen zal hij de wonderen van Zijn aloude wijsheid bespeuren en alle verborgen leringen waarnemen uit de ritselende bladeren van de Boom die in de Stad bloeit. Met zijn innerlijk en zijn uiterlijk oor zal hij de hymnen van glorie en lof vanuit het stof horen opstijgen naar de Heer der Heren, en met zijn innerlijk oog zal hij de geheimen van "wederkeer" en "wederopleving" ontdekken.

Hoe onbeschrijflijk glorieus zijn de tekenen, de bewijzen, de openbaringen en luister welke Hij, Die de Koning van namen en attributen is, heeft bestemd voor die Stad! Het bereiken van deze Stad lest dorst zonder water en ontsteekt de liefde voor God zonder vuur. In iedere grashalm worden de mysteriën van een ondoorgrondelijke wijsheid als in een heiligdom bewaard, en op iedere rozenstruik zingen ontelbare nachtegalen in zalige vervoering hun lied. Prachtige tulpen ontvouwen het mysterie van de Brandende Braamstruik en hun zoete aroma van heiligheid ademt de geur van de Messiaanse Geest. Deze Stad schenkt rijkdom zonder goud en onsterfelijkheid zonder dood. In ieder blad zijn onuitsprekelijke vreugden vergaard en in ieder vertrek liggen talloze mysteriën verborgen.

218. Zij die zich onversaagd inspinnen op zoek naar God zullen, wanneer zij eenmaal afstand hebben gedaan van alles buiten Hem, zo hecht verbonden zijn aan die Stad, dat één ogenblik van scheiding hiervan voor hen ondenkbaar zou zijn. Zij zullen luisteren naar onfeilbare bewijzen van de Hyacint van die schare en de zekerste getuigenissen ontvangen van de schoonheid van haar Roos en van de melodie van haar Nachtegaal. Eens in ongeveer duizend jaar zal deze Stad worden vernieuwd en opnieuw getooid....

219. Die stad is geen andere dan het Woord Gods, geopenbaard in ieder tijdperk en iedere beschikking. In de dagen van Mozes was het de Pentateuch; in de dagen van Jezus het Evangelie; in de dagen van Muhammad, de Boodschapper van God, de Qur'án; in deze dag de Bayán; en in de Beschikking van Hem dien God zal openbaren, Zijn eigen Boek, - het Boek waar alle Boeken van vroegere Beschikkingen beslist naar verwijzen, het Boek dat van al deze Boeken het meest verheven is.